

Nr 156.

Utlåtande i anledning av väckt motion om anslag för budgetåret 1951/52 till utbildningskurs för sysselsättnings- och arbetsterapeuter.

(3:e avd.)

I en inom andra kammaren av herr *Gustafson* i Göteborg och fröken *Elmén* väckt motion (II: 331) har hemställts, att riksdagen till utbildningskurs för sysselsättnings- och arbetsterapeuter för budgetåret 1951/52 beviljar ett anslag av 60 000 kronor.

I motionen anföres följande.

Överstyrelsen för yrkesundervisning har i sina petita begärt ett anslag på 60 000 kronor för utbildning av arbetsterapeuter.

Anslaget återfinnes inte i statsverkspropositionen.

Sedan hösten 1949 pågår en kurs för arbetsterapeuter vid Slöjdföreningens skola i Göteborg. Kursen är tvåårig och har tjugo elever.

För budgetåret 1950/51 lämnades inget anslag till ny kurs utan endast medel för att fullfölja den påbörjade. När de nuvarande eleverna till våren äro färdiga med sin utbildning kommer all denna kursverksamhet tillsvidare att läggas ner.

Arbetsterapien har fått en mer och mer erkänd ställning inom svensk sjukvård. Det gäller här en medicinsk angelägenhet framför allt vad som gäller sinnessjukhus, vanförestalter och kroppssjukhus och har en stor betydelse ur sysselsättningssynpunkt på sanatorierna.

Arbetsterapien är en väg att förhjälpa patientens tillfrisknande och vidare anpassning ut i samhällslivet. På sjukhus där arbetsterapi införts anse läkarna den många gånger nödvändig som en del av den medicinska behandlingen.

Viktigt för att arbetsterapien skall lyckas är att den utföres av lämpliga och väl skolade terapeuter. Då efterfrågan på terapeuter är mycket stor, torde de till våren utbildade terapeuterna endast till en liten del täcka behovet. Det är därför behöfligt, att en ny kurs startar till hösten.

Utskottet. Det råder icke några delade meningar därom, att en väl organiserad sysselsättnings- och arbetsterapi inom stora områden av sjukvården har en betydelsefull uppgift att fylla för höjande av vårdens kvalitet och underlättande av patienternas återinträde i förvärvslivet. Å an-

dra sidan får icke förbises, att med rådande brist på sjukvårdspersonal avsevärda svårigheter föreligga att bibehålla den nuvarande vårdstandarden. Enligt utskottets mening är här fråga om en avvägning, där det gäller att i nuvarande statsfinansiella läge icke för vinnande av det i och för sig framträdande önskemålet om utbildningsmöjligheter för sysselsättnings- och arbetsterapeuter äventyra motsvarande möjligheter för de personal-kategorier, som redan finnas tillgängliga för sjukvården. Avvägningen härutinnan synes i första hand böra ankomma på Kungl. Maj:t. På grund härav och då det torde vara av värde att under någon tid samla erfarenheter av den första, just i dagarna färdigutbildade kursen terapeuters verksamhet, innan den hittills på försök bedrivna utbildningsverksamheten återupptages, är utskottet icke berett att tillstyrka anvisande av anslag för ändamålet för nästa budgetår.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet,
att motionen II: 331 icke må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 18 maj 1951.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från f ö r s t a kammaren: herrar Gustaf Karlsson, Mannerskantz, Leander, Gillström, fröken Andersson, herrar Eric Ericson, Sundelin, Rosenberg, Hesselbom, Erik Gustaf Andersson, Einar Persson, Bergman, Söderquist, Jansson och Bengtson; samt

från a n d r a kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Ward, Svensson i Grönvik, Mårtensson i Uddevalla, Lindholm, Rubbestad, Åkerström, Pettersson i Degerfors, fröken Elmén, herrar Widén, Birke, Persson i Växjö, Wedén, fru Ericsson i Luleå och herr Larsson i Stockholm.

Reservation

av fröken *Andersson*, herrar *Sundelin*, *Söderquist*, fröken *Elmén*, herrar *Widén*, *Wedén* och *Larsson* i Stockholm, vilka ansett, att utskottet bort tillstyrka motionen och att därför utskottets yttrande och hemställan bort hava följande lydelse:

»Det råder icke några delade meningar därom, att en väl organiserad sysselsättnings- och arbetsterapi inom stora områden av sjukvården har en betydelsefull uppgift att fylla för höjande av vårdens kvalitet och underlättande av patienternas återinträde i förvärvslivet. Även inom andra grenar av socialvården — exempelvis fångvård och vård vid ungdomsskolorna — får arbetsterapin en successivt ökad betydelse. Bristen på välutbildade terapeuter är stor, vilket medför att terapiarbetet ej sällan måste ombesörjas av personal, som saknar utbildning för denna uppgift. En indirekt följd blir även att personal måste tagas från andra arbetsuppgifter, emedan terapin ofta icke kan undvaras i en fullgod vård. Framhållas må, att utbildningstiden är tvåårig, varför det tar lång tid att fylla luckorna. Gentemot uppfattningen, att bristen på annan vårdpersonal skulle skärpas genom terapeututbildningen, vill utskottet framhålla, att den årliga intagningen vid terapeututbildningsanstalten uppgår till 20 elever. Med hänsyn till det anförda finner utskottet angelägenheten av att terapeututbildningen får fortsättas så stor, att de statsfinansiella betänkligheterna böra vika. Härför talar även önskvärdheten av att genom en direkt fortsättning av utbildningskursen kunna behålla de lärare vid utbildningsanstalten, vilka nu under en tvåårig verksamhet kunnat förvärva erfarenhet i denna kvalificerade och krävande utbildning.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen må med bifall till motionen II: 331 till *Utbildningskurs för sysselsättnings- och arbetsterapeuter* för budgetåret 1951/52 under elfte huvudtiteln anvisa ett anslag av 60 000 kronor.»
